

אָתִי בַּר-רוֹן

בוֹגֵר הַגֵּן הָאָדָם

אִיזָרִים: אֵלִי יַעֲקֹב

אני בוגר ולא מפחד מהמצב הבטחוני,
גם בלילה כשיש "צבע אדם", אני נשאר במק"ד לבדי.
יש ילדים שקצת מפחדים,
כבוגר אני מבין משה הם חוששים,
אני נזכר, בדיק לפני שנה,
כשהייתי צעיר ונשמעה אזעקת "צבע אדם",
נבהלתי מאוד וקפאתי דם.

לעתים אני יושב ומביט בצעירי הגן
ויודע שאם תשמע אזעקת "צבע אדם" יהיה פה ממש בלגן.
לכן אני חולם שיהיה לי שרביט ואז אוכל להחליט,
שלא נשמע את אזעקת "צבע אדם",
שנשמעת לצעירים כמו נפילה של פצצה
עם רעש אים.
כבוגר אני רוצה למצא פתרון עולמי,
גם אם הוא יראה מעט חלומי.
את הפתרון אצייר על דף בעזרת מכחול.
ומי שיביט בציירי ידע שאני כל יכול.

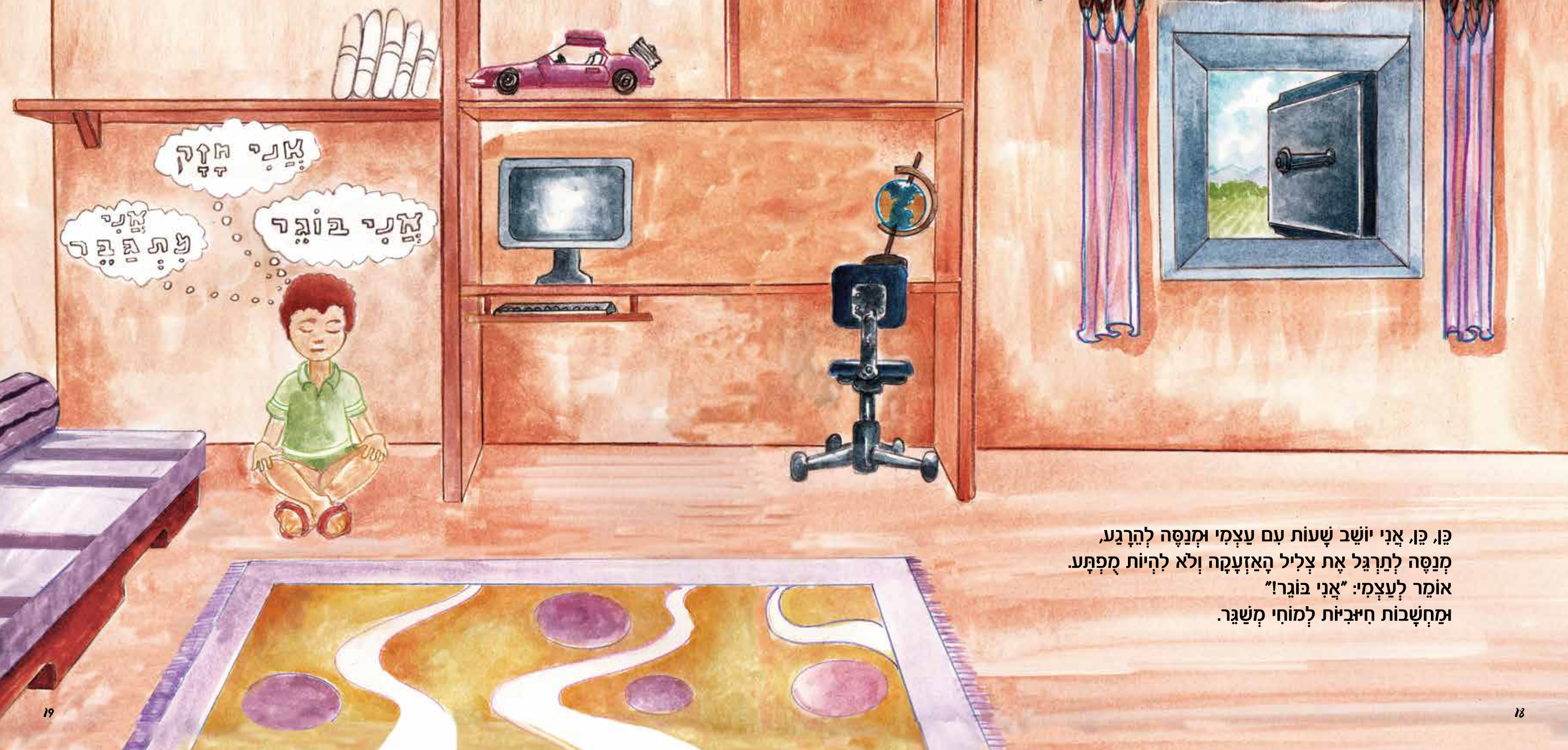
אָנִי יָכֹל שֶׁ"צָבֵעַ אָדָם" יִהְיֶה לְהִיּוֹת חֲכִיב עַל הָעוֹלָם,
אִם הוּא יִשְׁמַע מִתּוֹךְ שִׁיר וְלֹא בְּלוּי זַחְלָ"ם.

אָנִי יָכֹל לָגֵרִם לְטִילִים לְהַעְצֹר בְּאִמְצַע הַרְקִיעַ,
לְהַפִּיךְ אוֹתָם לְזַקּוּקִים צְבֻעוֹנִים, וְאֵת כָּל הַמַּבְיִטִים לְהַפְתִּיעַ.

כן, כן, אני יושב שעות עם עצמי ומנסה להרגע,
מנסה לתרגל את צליל האזעקה ולא להיות מפתע.
אומר לעצמי: "אני בוגר!"
ומחשבות חיוביות למוחי משגור.

עודד הוא ילד בגן בקיבוץ הסמוך לגבול עזה. עודד מספר בגוף ראשון על חוויותיו, על פחדיו ועל דרך התמודדותו עם אזעקות "צבע אדום". אזעקות אלו הן חלק מחיי היומיום של חבורת הילדים בקיבוץ, ועודד, כילד-בוגר, מבין את השגרה הזו, מצד אחד, אך חולם לשנותה, מצד שני.

הספר "בוגר הגן האדום" מאפשר הצצה אל חיי הילדים ביישובי עוטף עזה ומעלה לסדר היום נושא חשוב זה.

אתי בר-רון, אשת חינוך ותרפיסטית להבעה ויצירה, חיה באזור עוטף עזה, כותבת מתוך רחשי הנפש ולמען ריפויים.

